

Der er en anden Betragtning, som maaffe ogsaa kunde gjøre os noget betænkkelige ved at gaa ind paa saadanne Toldforandringer. Vi foretage dem ensidig efter Overenskomst med en enkelt Magt. Hvis det nu var en Magt, med hvilken vi stod i overordentlig stor og nøie Forbindelse, Handelsforbindelse, saa kunde det maaffe endda forsvares, men vi maa erindre, at der er andre Magter, med hvilke vi staa i større Handelsforbindelse end med Spanien, og med hvilke vi ikke have haft Handelstraktat. Naar vi nu foretage disse Forandringer efter Overenskomst med Spanien alene, saa ville vi ikke have Noget at byde de andre Magter, navnlig Frankrig, for at opnaa Handelstraktat. Det er et Punkt, som vist heller ikke bør lades ude af Betragtning. Den høitærede Minister antydede, at dette var det første Skridt paa en Vej, som han beklagede, vi vare komne ind paa; men som han ansaa det for rimeligt, at vi ville komme til at gjøre flere Skridt paa. Jeg tror ogsaa, at vi, naar vi først begynde derpaa, ville komme til at gjøre flere Skridt paa samme Vej; men saa maa vi være betænkt paa, hvilken Rod vi sætte først, om vi først skulle gjøre Veien til Spanien, om vi ikke snarere først bør gjøre Veien til Frankrig og fremfor Alt til Sverig og Norge. Det vil af, hvad jeg har frembraget, ses, at der er flere Ulemper end de af den høitærede Minister paapegede ved den Traktat, som er forelagt for os. Men det vil altsaa være et Spørgsmaal, hvorvidt der er saa megen Fordel forbundet dermed, at vi kunne betragte det som særdeles vigtigt for Danmark desuagtet at indgaa den. Hvad selve Toldtraktaten angaar, indskrænker den umiddelbare Fordel sig egentlig talt til Toldnedsættelsen paa saltet og tørret Fisk, og dette kommer jo væsentlig de danske Vilande, Island og Færøerne, tilgode. Den øvrige Indførsel fra Danmark til Spanien har, som den høitærede Minister bemærkede, været særdeles ringe. Vi finde, at i 1882, som er det sidste Aar, vi kunne lægge til Grund, da det er det sidste Aar, om hvilket Oplysninger findes, har Indførselen været overordentlig ringe. Jeg antager, at man kan fuldt ud lægge Aaret 1882 til Grund, thi skjøndt Traktaten udløb den 18de Oktober 1882, var der som bekendt truffet den Overenskomst, at Varer, der vare afskibede fra danske Havne eller de danske Vilande før 18de Oktober, maatte indgaa i Spanien i Genhold til den tidligere Traktats Bestemmelser. Derfor antager jeg, at Aaret 1882 vel omtrent kan lægges til Grund. I 1882 har Indførselen været saaledes, som jeg skal tillade mig at oplyse. Til Spanien er der udført fra

Danmark ifølge det sidst udgivne statistiske Tabelværk: Af Sprit 48 Viertler à 8 %; af Kaffe 185 Pd., af Stenfuld 648 Tdr., af raat Linnedgods, Hamp og Hør etc., 202 Pd., af Seilbug m. m. 26 Pd., af Skibsankere 215 Pd., af Sago 119 Pd., af raffineret Sukker 44 Pd., af uraffineret Sukker 544 Pd., af Mallas 492 Pd. og af The 15 Pd. Dernæst er der udført af tørret og saltet Silb 1,802,720 Pd.; nu sees det imidlertid, at af disse 1,800,000 Pd. er kun 1,440,000 komne til Spanien, ifølge de Oplysninger, Regjeringen har meddelt i Anmærkningerne. Jeg antager, at dette vel kan bero derpaa, at de ved Udførselen have været bestemte til Spanien, men at de have faaet en anden Bestemmelse. Der findes saaledes en Uoverensstemmelse mellem disse Tal, men den skal jeg lade staa hen. Endelig vil det ses, at med Undtagelse af tørret og saltet Fisk, der ikke ere danske Produkter, og hvoraf den ringeste Del, omtrent $\frac{1}{6}$ eller $\frac{1}{7}$ er kommet fra Kjøbenhavn, har der ikke været nogen Udførsel til Spanien. Nu oplyste den høitærede Minister, at der vistnok kan ventes nogen Udførsel. Ja, vi have jo allerede hørt, at der kan ventes Spiritudførsel — det summer omkring i Luften, det tales der saa meget om — og den høitærede Minister nævnte ogsaa andre Ting. Jeg har i en Artikel i Berlingske Tidende — jeg veed ikke, om jeg skal betragte den som officios eller ikke — set opført en hel Række af Artikler, som kunne ventes indførte i Spanien, naar Traktaten kom i Stand. Under den tidligere Traktat, som udløb i 1882, er der ikke blevet indført saadanne Artikler. Det er altsaa et Fremtidshaab. Der kan muligvis knyttes Spekulationer dertil, men bygges derpaa fra Lovgivningens Side, det kan der ikke. Den høitærede Minister bemærkede her, at vi kunde vente — haabede han — at Landbrugsartikler kunde blive indførte, dels i uforarbejdet og dels i videre forarbejdet Tilstand, og dernæst, at han betragtede det som vigtigt, at vi aabnede os saadanne Markeder under den stærke Konkurrence, som vi havde andre Steder. Ja ganske sikkert kan det være rigtigt at aabne Markeder for vore Landbrugsartikler, men jeg vil dog dertil gjøre et Par Bemærkninger. For det Første betragter jeg det ikke som Noget, der særlig bedkommer Landbruget, hvorvidt Brændevin og Vi faar større Udførsel; det betragter jeg kun i ringe Grad som Noget, der vedrører Landvæsenet, og for det Andet ligger jo Spanien, naar der tales om Konkurrence, dog vistnok nærmere haade Sydøuropa og Amerika, end disse Lande ligge ved England; til England have vi dog